

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

10 MAI - ZIUA REGALITĂȚII

Valeriu DULGHERU¹

Ziua Regalității a fost Ziua națională a României între 1866-1916 și 1918-1947, și era sărbătorită la 10 mai. În 1866, la 10 mai, Principele Carol de Hohenzollern - Sigmaringen ajunge la București și este încoronat ca domnitor al României. Ziua Regelui sărbătorea și declarația de independență a ambelor camere ale Parlamentului României față de Imperiul Otoman, declarație care a avut loc la 9 mai 1877, marcând astfel și începutul Războiului de Independență al României.

Ziua Regalității are o triplă semnificație legată de istoria României și, în particular, de regele Carol I:

- La 10 mai 1866 – acum 157 de ani, Carol de Hohenzollern Sigmaringen a sosit la București și a depus în fața Parlamentului României jurământul de credință fiind încoronat Principe al României cu

numele Carol I. Așadar, evoluția statului național modern român, ale cărui baze au fost puse prin Unirea de la 24 ianuarie 1859, sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza, este strâns legată de domnia de 48 de ani a lui Carol I, principe și apoi rege al României (1866 -1914). În urma plebiscitului din 2/14 – 8/20 aprilie 1866, prin care principele Carol-Ludovic de Hohenzollern a fost ales ca domn al României, sub numele de Carol I, cu 68.5969 voturi pentru, 12.4837 abțineri și 224 împotriva, a votului din Parlament, din 28 aprilie /10 mai, când 109 deputați s-au pronunțat pentru principe străin și doar șase s-au abținut, Carol I a pus piciorul pe pământul României, la Turnul Severin, la 8/20 mai 1866, iar două zile mai târziu, la 10/22 mai, la București, în Camera Deputaților, după oficierea unui Te Deum, de către Mitropolitul Nifon, Carol a depus jurământul în fața aleșilor Neamului, începându-și lunga perioadă de domnie, la numai 47 de ani. Imediat după aceea, Parlamentul României a adoptat la 29 iunie 1866 prima constituție a țării, una dintre cele mai avansate ale timpului, aceasta fiind inspirată din constituția Belgiei, care dobândise independența din 1831;

- La 10 mai 1877 Principele Carol I a proclamat Independența României, țara noastră devenind liberă, suverană, ieșită de sub vasalitatea formală a Imperiului Otoman și, în fine;

- La 10 mai 1881 – acum 142 de ani – România devenea regat, iar Carol I devenea primul rege al României. Cu acel prilej, Carol I declara: „Prin serbarea de azi, se încheie în mod strălucit o perioadă

¹ Valeriu DULGHERU, Chișinău, Republica Moldova, 10 Mai 2023

-2023 -ANUL IULIU MANIU !

Cetatea Cavalerilor

NR. 5(33) MAI 2023

de 15 ani, bogată în lupte grele și în fapte mari (...). Cu mândrie dar primesc aceasta coroană, care a fost făcută din metalul unui tun stropit cu sângele eroilor noștri și care a fost sfințită de biserică. O primesc ca simbol al independenței și puterii României (...) Să trăiască iubita noastră Românie, astăzi încoronată prin virtuțile sale civice și militare”. Rigoare, sobrietate și tenacitate – acestea au fost cuvintele de ordine pentru primul rege al României. Purta cu o nedisimulată mândrie coroana de oțel turnată din metalul unuia dintre tunurile turcești capturate la Grivița.

- La 22 aprilie 2015, Camera Deputaților a înfăptuit cuvenita reparație morală, proclamând ziua de 10 mai drept sărbătoare națională.

2

Domnia lui Carol I și noua Constituție au fost premisele dezvoltării economice și modernizării țării. Înconjurat de o strălucită pleiadă de oameni politici, Carol a făcut istorie îndeplinind destinul național al României: independența și modernizarea. Comandant suprem al armatelor româno-ruse în asediul Plevnei din timpul Războiului de Independență (1877-1878), cu o contribuție decisivă în același război. Destinul i-a zâmbit României atunci când doar un miracol a făcut ca înlăturarea lui Alexandru Ioan Cuza de pe tronul reunit al Moldovei și Munteniei să nu se transforme într-un dezastru pentru toți românii. Clasa politică, în frunte cu guvernul provizoriu condus de primul-ministru Ion Ghica, se vedea nevoită atunci să înfrunte acțiunile în forță ale Mișcării Separatiste din Moldova și nemulțumirile țăranilor, care credeau că prin exilarea lui Cuza, Legea rurală din 14/26 august 1864 (Lege prin care peste 400.000 de familii de țărani fuseseră împrăștiate pe terenuri agricole) avea să fie anulată. Mai mult, situația părea să fi scăpat complet de sub control în momentul în care Imperiul Otoman și-a masat o mare parte a efectivelor militare la sudul Dunării, anunțând o intervenție în forță sub pretextul că Unirea Principatelor Române nu era recunoscută decât sub Alexandru Ioan Cuza.

Singura salvare a României părea alegerea unui principe străin în fruntea țării, un principe care să aducă țara, prin originile și prin influența sa, sub protecția marilor națiuni europene. Cel mai potrivit pentru această misiune s-a dovedit Carol Eitel Friedrich Zephyrinus Ludwig von Hohenzollern-Sigmaringen, pe numele său complet, al doilea fiu al prințului prusac Carol Anton. Absolvent al Școlii de Cadeți din Munster și al Școlii de Artilerie din Berlin, Carol era un ofițer încercat, demn de originile sale prusace, care participase cu succes la cel de al doilea Război din Schleswig, război purtat între Austria și Prusia pe de o parte și Danemarca. Disciplinat, călit în arta războiului, abil diplomat, ofițer cu o largă apreciere în rândul propriilor soldați, Carol își manifestase din start intenția de a prelua tronul Principatelor, menționând că supunerea față de sultan nu reprezenta un impediment atât de mare și că acesta va fi înlăturat la momentul oportun. România își câștigase principele pe care și-l dorise, și asta spre surprinderea întregii Europe, care vedea mai degrabă o apropiere a acesteia de Franța, decât de Germania.

În vremea lui s-a înființat Banca Națională, s-au dezvoltat Universitățile și Academia și s-a construit o rețea de căi ferate și drumuri echivalentă cu cea din statele occidentale. Disciplinat, rezervat și cu o extraordinară putere de muncă, Carol I s-a dovedit a fi exact omul de care avea nevoie România ca să reducă decalajul de secole ce o separa de Europa Occidentală. A fost un rege care a unit națiunea română. Poate și astăzi pentru unitatea Națiunii ar fi bine revenirea la Regalitate. Elitele politice românești i-au oferit lui Carol I de Hohenzollern Coroana României împreună cu o misiune foarte dificilă. Împreună au reușit. A fost o domnie de 48 de ani (1866-1914), cea mai lungă din istoria României și, în genere, a principatelor românești.